

l'ateneu

POPULAR BARCELONIS

abril 10

a l'Ateneu

+ Primavera molt + Teatre

Trotam Teatre

Repa Plana

Sonrisas

Disseny gràfic: Alex Ayaso

abril 2010

- Concert Solidari Aniversari Radio Chango • Xerrada, documental i exposició Dones i resistència al feixisme •
- Les nits de Capibola • Combinat de Circ 41 •
- Flamenc José Miguel Cerro • Cabaret per l'autogestió •

ÍNDEx

4

Circ:
Entrevista
amb Anna Montserat
XVII Trobada de Monociclistes

5

Formació:
Tallers, masters i Espectacle
Final de Curs de l'escola
Rogelio Rivel

6

Circ Social:
Les jornades de Reflexió
Pedagògica a l'Ateneu
L'Institut Guineueta
i el circ social

7

ARXIU HISTÒRIC
Temps era temps:
La batalla dels semàfors
Calaix d'arxiu:
Roquetes reclama l'arribada
del metro

Activitats arxiu:
Passejades pel barri
"Lluites urbanes"

8

PLANS COMUNITARIS:
Trinitat Nova:
93 quiexes en 61 dies
Ciutat Meridiana:
Baixada de carretons...

9

Verdum:
Lectures a cau d'orella
L'Hora del conte:
La casa

10

Opinió:
Una paradoxa perversa

De Rodalies:
Situació de la família
d'informàtica

11

9Barris Acull:
Vivir en la diversidad

Els infants diuen la seva:
El per què de les coses?

12

Desde:
Parlant amb Neus Català

13,14 i 15

Programació

"Gestió ciutadana" versus gestió cívica

A l'última de les trobades periòdiques d'entitats de Nou Barris, vàrem posar sobre la taula una dada de la qual no érem conscients: les entitats que gestionem equipaments socioculturals des de la ciutadania a Nou Barris, donem feina directa a una cinquantena de persones.

Estem creant riquesa de treball i riquesa social.

La gestió ciutadana és una forma d'entendre la participació, de manera directa, eficient, eficaç i transparent que hauria de marcar el model dels contractes i convenis de gestió de les administracions públiques. Les experiències i realitats que es van donant en els últims anys en aquest sentit haurien de servir per tal que s'introduïssin els canvis legals necessaris per impulsar definitivament aquest tipus de gestió, i així superar el paper merament burocràtic que s'ha donat fins ara al que es denomina "gestió cívica".

El "model Barcelona" és injust

Els canvis legals, també els hem de reivindicar en tot el referent a l'ocupació de l'espai públic, en el sentit d'ocupació per a la convivència.

Els nostres són uns barris en què sempre s'ha fet molta vida al carrer, perquè els habitatges

eren petits, perquè les famílies eren nombroses, perquè les activitats al carrer sempre han estat una bona manera de compartir i respectar i perquè l'entreteniment autoorganitzat sempre ha estat enriquidor i cohesionador socialment.

Després d'uns anys en què aquesta ocupació familiar havia anat a la baixa (habitatges més grans, famílies menys nombroses...) amb els nouvinguts hem retornat als costums de fer molta vida al carrer.

Comencen uns mesos de tardes llargues, festes majors dels barris i moltes activitats de les entitats, al carrer.

No podem confondre aquestes activitats, organitzades pels propis veïns, des de les entitats que portem anys treballant al territori, que fomenten realment la participació, amb aquelles purament lúdiques encaminades a l'ús i al consum de turistes i visitants, i perquè no dir-ho, no volem sucumbir en un model de convivència conservador i individualista.

És un error voler regular aquesta realitat des de la uniformitat, sense tenir en compte les particularitats, la qualitat, el fet diferencial, els objectius de les activitats, els organitzadors, la història dels actes i també la realitat present de l'entorn on

es porten a terme. No existeix un sol "model Barcelona"; en aquest sentit també la pluralitat és possible.

Totes aquestes activitats al carrer, festes, tallers, cercaviles... contenen tot un treball artístic, creatiu, emprenedor, organitzatiu, de gestió, de formació personal i de treball des del consens i el respecte, que és importantíssim en aquests moments difícils socialment i econòmicament. Per això és imprescindible que s'hi doni suport i es fomentin des dels estaments polítics i administratius.

La voluntat de les entitats de Nou Barris és seguir en aquest camí, perquè la nostra història i la realitat present demostren que és el camí encertat.

Salut i Circ!!!

La Comissió Gestora de l'associació Bidó de Nou Barris

l'ateneu
popular de barris

està gestionat per
l'associació BIDÓ de NOU BARRIS

La Comissió Gestora de l'associació Bidó de Nou Barris:
Antón Fernández, Oriol Pita, Rosa Morales, Laia Pares, Lluís Vives, Xavi Artal i Joan López

Coordinador de projecte: Toni Llotge
Coordinadora de serveis: Aurora Álvarez
Coordinació Voluntaris: Fernando Ferrer, Sergi Diaz
Comissió de programació: Xavi, María, Cris, Stephanie, Bea, Antón, Fernando, Gina, Nacho, Ana, Nathalie, Francesca.

Comissió Amics de l'Ateneu:
Antonio Alcántara, Sergi Diaz, Fernando Ferrer i Nacho Lopez.

Comissió Artística:
Marcel Aguilar, Miriam Edo, Borja González, Joan López, Nacho López, Luciano Martín, Sònia Martínez, Anne Morin, Lucas Ruiz, Ramiro Vergaz.

Comissió de Formació i Circ Social:
Antonio Alcántara, Sol Arenas, Beatriz Contreras, Alvaro Guerrero, Tanja Haupt, Jose Lopez, Joan Lopez, Jesús Navarro, Esther Pérez, Josep Pla i Julia del Solar

Administració general:
Jordina Camino, Mariona Soler
Formació i Circ Social:
Antonio Alcántara

Programació: Xavier Urbano
Comunicació i premsa: Àlex Ayaso
Coordinació pàgina Web: Pepus Cruells
Tècnic de llum i so: Genis Morral
Producció: Sònia Martínez i Guillem Pizarro

Manteniment i neteja:
Consuelo Plúa, Raquel Villanueva

Bar/menjadore Ateneu:
Cap de cuina: Sandra Alcántara
Cuina: Estefania Rodríguez

Barra: Sara Alcalá, Irene Mancilla i Susana Gómez
Bidó de Nou Barris té convenis a l'Ateneu amb:
IES Guineueta, Radio Cnagó, Associació de Professionals del Circ de Catalunya (APCC), Associació de Circ Rogelio Rivel, Arxiu Històric Roquetes-Nou

Barris, Biblioteques Municipals de BCN, Desastrosus Circus, GRUP de foc de Nou Barris, Associació Capibola Blues, Fundació Taller de Músics, Associació Cultural TransFormas.

Consell de redacció:
Ximena Amador, Àlex Ayaso, Marta Bosch, Víctor Chust, Martí Costa, Luis Dávila, Anni Domènech, Montserrat Giral, Manuel Ladrón, Jordi Lapedra, Lydia de Ramon, Manel Sala, Xavier Vallvé.

Tots els articles signats individualment expressen l'opinió dels autors i autores i per tant poden coincidir o no amb el parer de la nostra publicació.

DL Nº: B-8553-96

Maquetació: Anni Domènech
Correcció lingüística:

CPNL de Nou Barris i CPNL Sta. Perpètua de Mogoda
Impressió: Gratesa

Distribució: Suresa i Grup Montanyès
Tirada: 7.800 exemplars

Aquest és un espai obert a totes les opinions. Si voleu participar, podeu enviar els vostres escrits al correu electrònic de l'Ateneu: comunicacio@ateneu9b.net. Assumpte: Opinió revista. Nota: Extensió màxima 25 línies.

QUELCOM
va dir...
QUALSEVOL
cosa

Frases recollides per
Esperanza Arevalo

"Los funcionarios son como los libros de una biblioteca: los situados en los lugares más altos son los más inútiles" Paul Masson, 1846-1896; periodista francés.

"Desgraciada la generación cuyos jueces merecen ser juzgados" El Talmud (El Torá)

"Un hombre competente es un hombre que se equivoca según las reglas" Paul Ambroise Valéry, 1871-1945; escritor francés.

"La última voz audible antes de la explosión del mundo será la de un experto que diga: es técnicamente imposible" Peter Alexander Ustinov, 1921-¿?; Actorestadounidense.

"El fracaso es una gran oportunidad para empezar otra vez con más inteligencia" Henry Ford, 1863-1947;

Los burros no son "asnos..."

Ha salido en la prensa una noticia que, de tener éxito y espero que así sea, podrá abrir una nueva perspectiva para nuestros bosques, me refiero a la siguiente inserción:

"Quince burros de raza catalana forman parte de una experiencia piloto en Girona que les convertirá en protagonistas de los trabajos de prevención de incendios forestales en la zona del macizo de Les Gavarres". La iniciativa se fundamenta en que estos animalitos se comen el sotobosque y a nuestro favor pueden evitar la expansión del fuego y ser de gran ayuda para el servicio forestal.

Desde el principio de la historia, el hombre ha utilizado a los animales como fuerza motriz para realizar trabajos. Y es, a través de esta relación que, en ciertos casos, ha tenido ocasión de reconocer en el animal otras cualidades consideradas patrimonio únicamente de nuestra raza, me refiero al sentimiento de afecto, de carácter, de amor hacia otros seres vivos y porque no considerar su gran habilidad de astucia y capacidad táctica.

Sin embargo en esta relación hombre-animal hay mucho más, el último ejemplo lo tenemos con uno de los tsunamis que sucedieron en Asia, donde los elefantes huyeron hacia las montañas antes que los humanos se dieran cuenta de la aproximación de la catástrofe.

Como humanos que somos, uno de nuestros vicios son las comparaciones desafortunadas cuando utilizamos las palabras

de una forma rutinaria. Como ejemplo... "Eres un burro" o "Eres un asno", sin darle mayor o menor importancia, y casi siempre las decimos como expresiones de desprecio e insulto sin entrar en más conceptos positivos, que seguro tienen.

Si preguntáramos a un niño qué es lo que piensa de este animal, seguramente no tendría esta frase el mismo valor que, de forma peyorativa solemos darle. "¡Claro, es un niño!" diremos, sin pensar que son ellos/as los y las mejores intérpretes de sentimientos en estado virgen, sin condicionamientos y estereotipos que a menudo, y desafortunadamente, condicionan y abruman a los adultos.

No sé en que día y quién se inventó la idea, maldito día e idea, de poner unas orejas (imitación del asno) a un escolar para calificarlo de torpe. Por suerte hoy en día las escuelas no utilizan este despreciable método. A mi entender, el verdadero torpe no era el niño. Más noticias: hace poco en el museo imperial de la Guerra de Londres, un perro es condecorado por su poderoso olfato para detectar bombas y salvar la vida de los soldados en el actual conflicto de Afganistán" o bien, "Una treintena de palomas mensajeras recibieron el galardón durante la segunda guerra mundial"

Y que podemos decir de los perros guía y la utilidad de estos animales en la busca de personas en terremotos o aludes de nieve; debo añadir que, en comparación con los aparatos detectores el resultado es de un cincuenta por

ciento. Mi experiencia en Davos, pude ver como el perro saltaba de alegría al localizar una víctima enterrada por un alud de nieve. Y añado que, existen historias de gatos que, además, de darnos calor y afecto han salvado vidas. Su eficaz utilidad social es innegable, al contribuir en el control de la proliferación de roedores, a favor de nuestra salud.

A menudo nos sorprende el comportamiento de los animales por las reacciones que no esperamos, simplemente por haberlos catalogado de forma limitada. Nos dan una sensación de actos novedosos; ellos lo hacen sin mayor intención, son así...

Se han enterado que las palomas han dejado de hacer la "mili". Se lo contaré en otra ocasión.

La noticia negativa, es la decisión de la Sra. Esperanza Aguirre de la Comunidad de Madrid y de su entorno político, que recordando, posiblemente aquellos tiempos de pensamiento único, ha decidido por su cuenta, considerar las corridas de toros una manifestación cultural, contra la decisión de nuestro Parlamento Catalán, de abrir un debate público contra la tortura de los animales.

Unos deciden por otros y otros proponen para decidir.

Zapirón

Tira extreta de la página web de Luis Dávila

www.luisdavila.net

'Encara que sigui un pedaç, el necessiten'

Anna Montserrat és actriu, trapezista i barreja el clown amb la màgia. És cofundadora de l'Escola de Circ Quina Gràcia, membre de la junta directiva de l'Associació de Professionals del Circ de Catalunya (APCC) i sòcia de Pallassos Sense Fronteres. Precisament això últim és el que li ha permès fer expedicions en llocs com El Salvador, Nicaragua, el continent africà i fa ben poc, Haití. Aquestes experiències són les que, com diu, "donen sentit a la feina del pallasso" ja que fer riure funciona a tot arreu i quan torna a Barcelona només pensa a "millorar i fer-ho cada vegada millor" per continuar fent visible al món el sentit del seu ofici.

A Haití, hi va viatjar després del terratrèmol amb quatre companys més, tots es van conèixer a l'avió, emparats amb els recursos de Metges Sense Fronteres (MSF). Durant tres setmanes no van parar d'actuar -sempre sota unes estrictes normes de seguretat- a Port-au-

Prince i hospitals, places, camps de desplaçats i pobles de la resta de zones afectades. Tenien un programa establert però anaven sorgint més actuacions pel reclam de la població. "Fèiem falta com l'aire que respiren, ens esperaven amb candelletes i no hem treballat més perquè no hem pogut", afirma.

La cooperació internacional treballa per cobrir les necessitats bàsiques però, a més, els afectats també necessiten suport psicològic; riure ajuda i "encara que sigui un pedaç, el necessiten". La impotència de no poder fer més era un sentiment constant i la seva funció se la plantejava contínuament, però "si no hi va el pallasso passen gana i a sobre no riuen" i a això és al que s'aferrava.

Actuar en situacions de desastre o conflicte bèl·lic és diferent i canvia el llenguatge i el número, cal "buscar la senzillesa" -més complicat a vegades- perquè

no hi ha una cultura de veure espectacles. "El públic és més pur i s'impressiona només perquè siguis blanc, adult i, a sobre, els facis riure", comenta.

Haver de fer riure davant una situació de desastre comporta una forta implicació personal i no és fàcil mantenir-se al marge: "Preferia canviar-me al lloc on actuàvem per poder respirar i agafar aire, vestir-me, posar-me el nas i anar deixant de ser l'Anna per ser el personatge", ens explica. Les actuacions no

es podien allargar gaire estona perquè sempre hi havia un altre lloc on anar, encara que la gent reclamés més. Això és el que era més trist però "encara que fossin pinzellades, eren molt agradables".

Després de tot, el que li queda és saber que aquest és el sentit de la seva feina i adonar-se que, tot i la greu situació, els haitians són "gent molt pura, tenen poc però ho valoren i són molt agraits". El futur del país el veu molt negre perquè "més enllà de la reconstrucció i la fam hi ha molta inseguretat, delinqüència, neguit constant per les rèpliques, molta gent vivint al carrer i ara a més ve l'època de pluges". Amb un somriure, barreja d'optimisme i resignació, acaba la conversa dient-me que a Haití "tot s'ha estroncat i faltan moltes coses abans que un pallasso, tot és molt incert i hi ha moltes organitzacions que s'estan retirant, però la situació és tan crua que necessiten esbargir-se, encara que sigui només una estona".

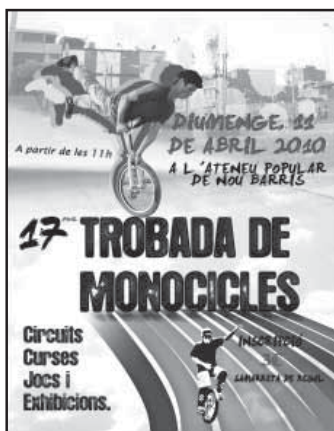
Martí Costa

circus **Maximum**

XVII Trobada de Monociclistes

Barcelona, 11 d'abril de 2010

Benvolguts amics del monocicle i del circ, ja s'ha tancat el programa i s'han obert les inscripcions per a la trobada de monociclistes, organitzada per l'Associació de Professionals de Circ de Catalunya (APCC) i l'Ateneu Popular 9 Barris.

PROGRAMA

Diumenge 11 d'abril
Ateneu Popular de 9 Barris
10.30 h Inscripcions
11 h Proves
14 h Dinar a l'Ateneu
15 h Exhibicions
16 h Teòrica
16.30 h Jocs, bàsquet...

ATENCIÓ!

Si us voleu quedar a dormir, truqueu a en Joan López (Juanillo) de l'Ateneu al 629 786 918.

I si voleu organitzar o participar en alguna activitat de monocicle trial de muntanya el dissabte 10 d'abril, poseu-vos en contacte amb Aleix Lidon, al correu electrònic aleix_xai@hotmail.com

PREINSCRIU-TE ARA!

Per tal de començar a organitzar-nos necessitem saber quantsserem, per poder preparar les activitats, el menjar i l'allotjament.

Adjuntem el full de preinscripció. Si us plau, ompliu-lo i envieu-lo a apcc@apcc.cat. Tots els inscrits tindreu una samarreta!

La inscripció tindrà un cost de 3 €, i dóna dret a participar a les activitats i a rebre una samarreta commemorativa. El dinar del diumenge (opcional) tindrà un preu de 10 €.

ENS CAL UN COP DE MÀ EN L'ORGANITZACIÓ.
VOLS COL-LABORAR?

- Vine a la propera reunió d'organització que serà el dimecres 24 de març a les 19.30 hores a l'Ateneu Popular 9 Barris

- Col·labora el mateix cap de setmana en l'organització in situ

Si vols col·laborar, posa't en contacte amb nosaltres a través de l'e-mail apcc@apcc.cat o truca al telèfon 93 597 24 41 (de dilluns a divendres de 9 h a 14.30 h).

Siusplau, envia aquesta informació a qui creguis que li pot interessar.

NO ET PERDIS AQUEST ESDEVENIMENT ESPECTACULAR I ORIGINAL.

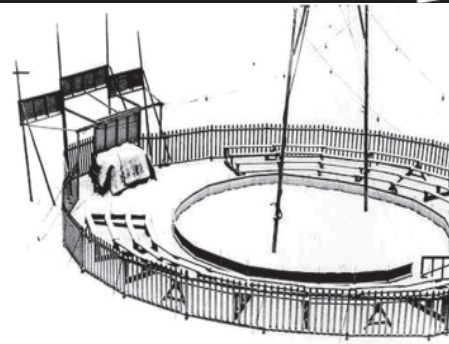
T'HI ESPEREM!

apcc
ASSOCIACIÓ DE PROFESSIONALS DE CIRC DE CATALUNYA

l'ateneu
popular 9 barris

Associació de Circ Rogelio Rivel C/Portlligat 11-15 (08042 Barcelona)
Tel. 93.350.61.65 • Fax. 93.350.30.00 • tallers@escolacircrr.com •
www.escolacircrr.com

Taller regulars

3R TRIMESTRE:

del 12 d'abril al 22 de juny

Renovacions:

del 8 al 18 de març

Inscripcions:

a partir del 22 de març

ACROBÀCIA INICIACIÓ

amb Sònia Ganza

Dilluns i dimecres de 17 a 19h

Preu: 240 €

ACROBÀCIA INICIACIÓ-INTERMEDI

Grup A amb Sònia Ganza

Dilluns i dimecres de 19 a 21h

Grup B amb David Marfil-Txupi

Dimarts i dijous de 17 a 19h

Preu: 240 €

ACROBÀCIA INTERMEDI-AVANÇAT

amb Alberto Feliciate

Dimarts i dijous de 19 a 21h

Preu: 240 €

LLIT ELÀSTIC INICIACIÓ-INTERMEDI

amb Àngel de Miguel

Dimarts i dijous de 19 a 21h

Preu: 270 €

LLIT ELÀSTIC AVANÇAT

amb Sònia Domínguez

Dimecres de 17.30 a 20h

Preu: 170 €

VERTICALS INICIACIÓ-INTERMEDI

Grup A amb Ricardo Gallardo

Dimarts i dijous de 17 a 19h

Grup B amb Vicente Espinosa

Dilluns i Dimecres de 19 a 21h

Preu: 240 €

EQUILIBRIS ACROBÀTICS INICIACIÓ

amb Alison Fraser i Sònia

Ganza

Dimarts i dijous de 17 a 19h

Preu: 240 €

EQUILIBRIS ACROBÀTICS INICIACIÓ-INTERMEDI

Grup A amb Ricardo Gallardo

Dimarts i dijous de 19 a 21h

Grup B amb Vicente Espinosa

Dilluns i Dimecres de 17 a 19h

Preu: 240 €

TRAPEZI FIX INICIACIÓ

Grup A amb Beatriz Contreras

Dim i dij de 16 a 18h

Grup B amb Pili Serrat

Dim i dij de 19.30 a 21.30h

Preu: 240€

TRAPEZI FIX INTERMEDI

amb Roser Tarrida

Dilluns i dimecres de 18.30 a

20.30

Preu: 240 €

TRAPEZI FIX AVANÇAT

amb Pili Serrat

Divendres de 17 a 19h

Preu: 120 €

TRAPEZI FIX DOBLES

amb Roser Tarrida

Dilluns i Dimecres de 17 a 19h

Preu: 240 €

CORDA LLISA

amb Antònia Ruiz

Iniciació:

Dimarts i dijous de 17 a 19h

Intermedi:

Dilluns i dimecres, de 19 a 21h

Preu: 240 €

TELES INICIACIÓ

amb Antònia Ruiz

Dimarts i dijous de 19 a 21h

Preu: 240 €

PALLASSO

amb Miner Montell

Dilluns i dimecres

de 20.30 a 22h

Preu: 180 €

Cal abonar l'import total dels tallers per tenir plaça. Assegurança anual obligatòria de 40 € / Places limitades.

Masters

CONTORSIÓ I FLEXIBILITAT amb Tania Sheflan

Iniciació: Del 12 al 16 d'abril, de 15 a 17 h (10 h)

Preu: 100 €

Avançat: Del 12 al 16 d'abril, d'11 a 14 h (15 h)

Preu: 150 €

Tania Scheflan va començar els seus estudis artístics a Israel, centrant-se en la dansa i la natació sincronitzada. Amb 21 anys, va continuar el seu entrenament a Toronto, on va iniciar els seus estudis en les arts circenses i va especialitzar-se en trapezi volant i altres tècniques aèries; allà va començar a rodar amb la companyia Cirque Sublime arreu del món. El 2003 arriba a Lille

MALABARS AMB MACES amb Luís Niño - Totó (15 h)

Del 12 al 16 d'abril, d'11 a 14 h

Preu: 110 €

Luis Niño es va iniciar a l'Escola d'Arts Circenses PAYASO a Xile l'any 1997, especialitzant-se en malabars. Entre el 1999 i el 2000 va iniciar la seva formació teatral a l'Escola de Teatre La Matriz de Xile. Finalment decideix viatjar a Europa per especialitzar-se amb cursos impartits per malabaristes de diferents estils. És integrant i fundador de la Companyia NetoDuet des de l'any 2001. Actualment treballa en dues creacions en solitari (Chemical Juggler i Oscuridad), a banda de treballar amb la seva companyia i el Circus Klezmer. Ha impartit tallers de malabars a Bilbao, Barcelona, Alacant, Brasil, Hongria, etc.

Veurem postura inicial, llançaments i agafades, pirouettes, backcrosses, trebes, etc. Imprescindible conèixer la tècnica.

Divendres 9

Dissabte 10

22 h

6 €

La Xa promoció de l'Escola de Circ Rogelio Rivel té el plaer de convidar-vos a:

Espectacle de Final de Curs

Dirigit per Roberto Magro

Algunes opinions sobre les Jornades de Reflexió Pedagògica a l'Ateneu

En un espai com l'Ateneu, sempre tan carregat d'activitat, no sempre podem permetre'ns el luxe d'aturar-nos a pensar sobre el transfons d'allò que fem. Des de la Comissió de Formació, vam llançar fa uns mesos la proposta d'organitzar unes jornades per reflexionar al voltant dels valors que guien l'acció del projecte educatiu de l'Ateneu. I, mira per on, vam aconseguir engrescar gent de diferents àmbits en aquest procés de debat: profes, pares i mares de les escoles Infantil i Juvenil de Circ, treballadors i treballadores de l'Ateneu, gent de la percu, del teatre, dels casals de joves i d'altres projectes educatius del barri...

No es tractava d'arribar a grans conclusions, sinó d'obrir un primer espai de contacte per "visibilitzar" el sentit més profund de la nostra acció educativa, per adonar-nos d'allò que ens uneix i per plantejar també punts que treballem diferent.

Tot plegat, en una tarda de dissabte en què, combinant el

treball en grups reduïts amb la reflexió en assemblea, vam poder constatar que, fins i tot sense fer-los massa explícits, hi ha uns valors comuns, transformadors, darrere la nostra tasca educativa. Són, per il·lustrar-ho, els ingredients amb els quals cuinem els plats del nostre dia a dia.

Esther Pérez.

Un espai obert a tothom Dissabte 20 de febrer, a les 17 h, un grup d'unes 40 persones de totes les edats es reuneix al gimnàs de l'Ateneu Popular 9Barris. L'objectiu? Parlar dels valors que es treballen amb les diferents activitats de formació que s'organitzen per a infants, joves o adults: circ, teatre, batucada... La majoria és gent del barri, però també n'hi ha

un grapat que vénen des de Badalona o d'altres districtes de la ciutat. Tots i totes han trobat a l'Ateneu, i en els seus projectes, un espai de reivindicació veïnal, de dinamització comunitària i de creixement individual i social.

Estic comprovant, en el meu dia a dia, quins són els petits canvis que una acció puntual, com la que ofereixen des del taller per a la diversificació de circ, provoca en l'alumnat de les nostres aules. I també comprovo com costa de convèncer alguns professionals de l'educació que el circ és un clar compendi de totes les arts escèniques, i no només una activitat per tenir l'alumnat "difícil" entretingut.

En altres països ja fa temps que van arribar a aquesta conclusió, i per això les tècniques de circ formen part del currículum escolar i existeix una formació professional homologada de circ. I és que allà ningú no posa en dubte que aquest art contribueix a la formació de la persona com a individu i com a membre d'una comunitat.

Clara Balaguer

L'institut Guineueta i el Circ Social

Som l'institut La Guineueta, un Institut de Nou Barris, i la nostra és una realitat ... molt... molt de Nou Barris. Diversa, a vegades difícil i dura i d'altres, capaç de les experiències més genials i solidàries.

El professorat sabem que hi ha moments en què aprendre la lliçó d'història no és pas el més definitiu perquè l'alumnat d'algun curs tiri endavant. Quan certes espirals de falta de motivació, falta d'autoestima, prenen el protagonisme, costa redreçar les situacions i calen més ajudes.

Necessitàvem l'ajut de professionals acostumats a treballar

realitats semblants i sabíem que els del Ateneu Popular 9 Barris n'eren experts. Amb en Juan López, "Juanillo", i en David vam treballar conjuntament el projecte Circ Èxit, amb un grup d'alumnes de les Aules Obertes, amb qui durant un trimestre van anar a l'Ateneu a aprendre tècniques de Circ.

El Circ va afavorir l'autoestima del grup i va ajudar a superar amb èxit reptes personals a uns nois i noies molt acostumats al fracàs escolar: van descobrir que el respecte pel treball dels companys és indispensable i que la cooperació dóna molts bons resultats. I van aprendre a ser una mica més tolerants i solidaris.

En l'actualitat, professorat d'instituts participants en aquest projecte de Circ social, liderat per l'Ateneu Popular 9Barris, estem elaborant un projecte didàctic per incloure continguts del Circ en el currículum escolar.

I l'alumnat del primer cicle de les Aules Obertes del nostre institut participa per segona vegada en el programa perquè sabem que experiències com aquesta milloren el clima de les classes, cohesionen el grup i fan més fàcil aprendre.

Equip de professorat de les Aules Obertes de l'institut

La Guineueta

ATENCIÓ!

**MERCADET
SOLIDARI
NOU BARRIS
BORIS VEGA
(NICARAGUA)**

**Tots els segons
diumenges
de 11 a 14h
a la Via Júlia.**

Horari d'atenció al públic:
Dimarts i dijous de 18 a 20 h.

C. Portlligat, 11-15 08042 Barcelona T.: 93 353 95 16 Fax: 93 350 30 00
arxiuhistoric@noubarris.net http://www.noubarris.net/arxiu

La batalla dels semàfors

Durant vint-i-quatre dies del mes d'abril de l'any 1976, el veïnat del barri de Prosperitat es va posar en peu de guerra com a protesta per la mort d'un veí per atropellament, el dia 2 de l'esmentat mes, al carrer de Vinyar. De fet, no era la primera vegada que es sol·licitava la instal·lació d'un semàfor que permetés poder creuar el carrer amb seguretat, però l'Ajuntament no en feia mai cas. Va ser arran d'aquesta desgràcia que el veïnat va tallar diversos carrers com a protesta

tot celebrant una manifestació en què hi van participar fins a 1.500 persones, moltes amb pancartes que deien "Semàfors sí, morts no". El resultat va ser una patètica intervenció policial que actuà llençant trets de bales de goma. Finalment, després de celebrar diverses assemblees veïnals i de les constants pressions traduïdes en constants talls de la circulació, l'Ajuntament va acabar per instal·lar tres semàfors.

Ricard Fernández i Valentí

LLAMANDO A LA COLABORACIÓN!!!

SÓC MÚSICA es un taller de instrumentos reciclables k se viene realizando en nuestro barrio esporadicamente, es un proyecto k llevan adelante integrantes de la Perku de diàblas de nou barris, k nace en Ateneu, pero se traslada a nuestras calles y plazas, para llevarlo a cabo necesitamos la ayuda de todos!

RECICLANDO: tubos de telas, botellines de agua, envases de todo tipo, bandejas, cordeles, semillas, latas, botones, etc, cualkier cosa k uds crean k pueda tener una utilidad para nosotros, será bienvenida! pueden acercar el material a las oficinas del Ateneu Popular de Nou Barris. Desde ya muchas gracias!!

Roquetes reclama l'arribada del metro

La fotografia pertany a una manifestació celebrada a la plaça de Sant Jaume convocada per la Coordinadora Pro-metro a Nou Barris, per a reclamar que el suburbà arribés a les barriades populars del nord de Barcelona, poc proveïdes de transport públic i molt denses de població. Va ser a partir del novembre de 1990 quan el barri de Roquetes es va incorporar oficialment dins la

Coordinadora i va començar les seves reivindicacions, malgrat que anys enrere ja ho havia fet. La instantània així ho reflecteix, i en la imatge es pot apreciar un jove Arnaldo Gil (un dels fundadors de l'Arxiu Històric de Roquetes-Nou Barris i anterior president) encapçalant la rua amb un vagó de metro de cartró.

Ricard Fernández i Valentí

Passejades pel barri:

Lluites urbanes.

que van aconseguir transformar els nostres barris.

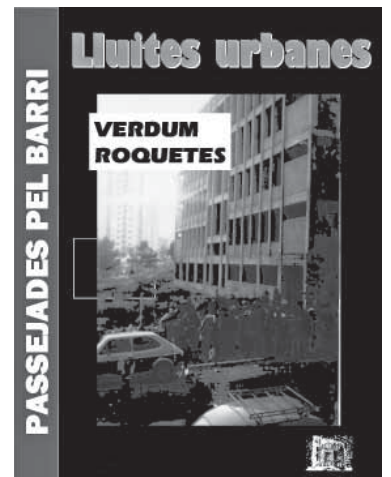
Trinitat Nova - Prosperitat

Data:
diumenge, 25 d'abril de 2010

Lloc de sortida:
plaça de Lluçmajor
(davant del parc de la Guineueta)

Hora de sortida: 09.00 h

Hora de finalització:
13.45 h aprox.

93 queixes en 61 dies

93 queixes presentades en 61 dies hàbils. Aquesta és la dada més significativa de les que es dedueixen de l'anàlisi de les queixes presentades per 71 persones diferents.

En 71 pisos del procés de remodelació s'han registrat mancances en el funcionament o l'acabat dels nous pisos. Aquests només són els casos de les persones que s'han decidit a

Els pisos de la plaça de l'Aire també comparteixen problemes de funcionament i d'acabats.

acostar-se al local de l'Associació de Veïns a omplir el formulari de queixa, però ens consta que són molts més els que han delegat en d'altres veïns la formulació de queixes i que comparteixen molts dels problemes reflectits en aquestes.

També hem rebut escrits signats per escales senceres, com és el

cas de les comunitats d'Aiguablava, 54 o de plaça de l'Aigua, 9. Finalment, també cal destacar que fins a 22 persones han presentat queixes més d'una vegada i que 5 d'elles ho han fet fins a 3 vegades.

Des del mal funcionament de la calefacció fins als mals acabats, són massa les queixes que hem

rebut dels veïns a causa d'uns pisos recentment entregats, tot i que el veïnat insisteix en el fet que les seves vides han millorat enormement. Deixar de viure en pisos apuntalats que amenaçaven caure sobre els seus caps té un valor incalculable. Però, per a la resolució d'aquests problemes, des de l'Associació de Veïns reclamem una major consideració de les administracions respecte als inquilins, i l'elaboració d'un protocol de postvenda que ajudi a regular drets i deures de promotors i usuaris.

Baixada de carretons i cursa de supercarros, 25-4-2010

El proper diumenge 25 d'abril tindrà lloc al barri de Torre Baró la Baixada de Carretons i la Cursa de Supercarros de la Zona Nord de Nou Barris, activitat organitzada pel Pla Comunitari de Ciutat Meridiana, l'Associació d'Inèrcia de Catalunya i la Comissió Jove de la Zona Nord.

Què és la baixada de carretons? Un carretó és un vehicle de construcció artesanal, dissenyat

per baixar per un pendent. Participar a una baixada significa practicar un esport d'inèrcia on els participants són al mateix temps enginyers, constructors i pilots.

Cada carretó baixarà tres cops, les dues primeres baixades seran de prova; la tercera serà la competició. Guanya el carretó que baixa el circuit en menys temps.

Com puc participar-hi?
Hi ha dues formes :

1. Modalitat d'enginyer-pilot: pots participar a la baixada construint-te un carretó, seguint unes mesures de seguretat estipulades per l'organització de l'acte. Aquestes les pots descarregar al web del Pla comunitari de Ciutat Meridiana www.pcciatatmeridiana.com. Un cop fabricat el teu carretó, per participar-hi és imprescindible inscriure't i posar-te en contacte amb l'organització per tal de passar una prova de validació d'aquest.

2. Modalitat de pilot: l'organització disposa d'una sèrie de carretons per tal que la gent els pugui utilitzar i participar a la baixada. L'únic que demanem és inscriure el teu equip que ha de ser de dues persones. Les inscripcions es realitzaran al Centre Cívic de la Zona Nord o demanant el formulari via e-mail a: info@pcciatatmeridiana.com. Per participar-hi has de ser major de 14 anys.

Nota important: aquesta baixada compta pel Campionat d'Inèrcia de Catalunya. Si no participes en aquest campionat, també pots participar i optar als premis d'aquesta baixada.

Què és la cursa de supercarros? Els supercarros són carros de supermercat guarnits i preparats per competir. La cursa consisteix en un circuit pla, on els competidors hauran d'esquivar amb el carro una sèrie d'obstacles. Guanyarà l'equip que faci el circuit en menys temps.

Com puc participar-hi?
Per competir has de tenir entre 6 i 14 anys, reunir 3 persones i inscriure't a la cursa. Les inscripcions es realitzaran al Centre Cívic Zona Nord, aquestes han d'anar acompanyades d'una autorització dels pares o tutors. Els supercarros que s'utilitzaran per competir els prepara l'organització.

Programació
9 h. Concentració de carretons
10 h. Baixada de proves de carretons (baixades de prova)
12 h. Exhibició de
12.30 h. Baixada de competició de carretons (baixada que puntua pel Campionat d'Inèrcia de Catalunya)
13 h. Cursa de supercarros

Lectures a cau d'orella

Fruit de la col·laboració entre l'ESPAI FAMILIAR de VERDUM i la BIBLIOTECA Les ROQUETES neix un nou projecte, "Lectures a cau d'orella". Es tracta d'un club de lectura per a famílies amb infants entre 0 i 3 anys. Es pretén treballar hàbits de lectura, l'ús correcte de l'equipament i els recursos que s'hi poden trobar, fomentar el valor educatiu dels contes i els contes com a eina per a mares i pares.

L'Espai Familiar agafant com a referència els temes relatius a la criança que es parlaran aquest curs amb les famílies, en tria un per a cada mes. La Biblioteca confecciona els suggeriments per a la lectura sobre aquests temes. Finalment s'escull un conte per a cada una de les sessions i se'n fa una còpia per família. Vam començar amb "això és meu", també hem fet "voler ser un altre, el joc com a eina d'aprenentatge", "la separació" i els propers mesos farem "el control d'esfinters" i "els límits".

En un primer moment les mares llegeixen el conte triat. Es tracta d'una lectura personalitzada adult-infant, a cau d'orella.

En un segon moment les mares, juntament amb la bibliotecària de l'àrea infantil comenten el conte, club de lectura. Mentrestant les educadores de l'Espai continuen amb els nens/es, explorant el món a través dels llibres infantils.

Lectures a cau d'orella es fa dimecres al matí un cop al mes a la Biblioteca Les Roquetes. De moment ho fem amb les famílies de l'Espai Familiar de Verdum però un cop l'activitat estigui més rodada la intenció és obrir-la al públic en general.

Tots els materials elaborats, els podeu demanar a la Biblioteca Les Roquetes.

LA CLAU DE LA PARAULA

L'Hora del Conte

La casa

Avui he sentit altre cop la por com m'envoltava en anar a la sala del piano. Quan van ajuntar dues cases llargarudes, va quedar-ne una de sola amb un passadís a cada cantó, dues botigues al davant i un gran pati al darrere.

Mai ha estat una casa normal. Totes les estances tenien noms únics i diferents de les altres cases que coneixia: la tenda gran, la botiga, la rebotiga, sempre mal anomenada "trastienda", la saleta del piano, el "cuarto" de la rentadora...

El "cuarto" fosc... era, en realitat, l'habitació dels mals endreços. Llarga i estreta, ens hi castigaven ocasionalment, potser perquè estava a l'altra banda i tenia el llum al fons de tot. L'interruptor era de pera i penjava pel darrere d'un quadre de Maria Magdalena que acaronyava una calavera amb la mà. No sé què em feia més por, si estar a l'habitació a les fosques sentint la seva presència i la dels mobles vells apilats a la paret, o atrevir-me a allargar la mà

per obrir el llum. Sempre temia acabar tocant la calavera, com si el seu contacte pogués arrossegar-me al més enllà. La dona duia el vestit esquinçat just perquè li sortís una sina que la cabellera rossa tapava poc i malament. La majoria dels cops jo quedava arraulida d'esquena a la porta, sense ni atrevir-me a respirar, pensant que un lleu moviment podia donar vida a la Magdalena del quadre. De mica en mica, en silenci absolut, lliscava fins a terra i em feia una bola, intentant protegir-me del crani i d'ella.

Fa molt que la cambra va deixar de ser un traster per passar a ser la meua habitació. Van treure els mobles però hi van deixar el quadre. Tot i que hi havia d'altres parets on posar-lo, la meua protesta a penes va ser considerada:

- Que et fa por? -va preguntar la tieta un diumenge, quan érem tots a taula.

- És clar que no! -vaig dir mentre intentava que la veu no em traís.

- Doncs es quedarà on ha estat sempre!

El quadre no havia estat sempre allà, però no vaig replicar. De fet ja feia anys que em perseguia. Primer estava al capçal del llit

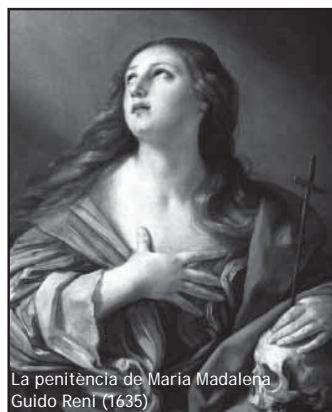
de l'habitació on jo dormia quan anàvem a veure els tiets, al Carmel. Allà encara era pitjor, ja que compartia protagonisme amb una Dolorosa d'uns dos pams d'alçada que m'ensenyava el seu cor obscè, travessat per les fletxes, mentre em mirava fixament des de dins d'una urna posada en un graó als peus del llit. Els seus ulls brillaven en la foscor, o a mi m'ho semblava. Passats els anys, en vendre la casa del Carmel, la icona també va anar a parar a prop meu, al davant de la meua habitació. Però si més no aquí encara podia tancar la porta i deixar-la a fora.

El quadre va desaparèixer fa pocs anys. Suposo que se'l va endur

un drapaire o ara és a les golfes. La Verge encara està al seu lloc habitual, al davant de l'habitació on fa tants anys que vaig deixar-hi de dormir. Tot i que ara fa de més mal mirar, ja que amb els anys la tieta hi ha anat posant fotografies dels morts, un gerret amb flors de plàstic i llànties enceses, d'aquestes petites per les essències o pel te.

Suposo que per això ahir vaig tornar a sentir l'olor de la por en passar-hi pel davant. Malgrat tot em vaig aturar a mirar-li els ulls de vidre i el cor travessat. Vaig tornar a comptar les espases com tantes vegades havia fet. No n'hi havia vuit, només n'hi havia set. En mirar les fotografies crec que per primer cop vaig veure de veritat tots els meus morts: la iaia Maria, el tiet Soley, la tieta Lola, el meu padrí, la tieta Mercè, els besavis que van morir abans que jo nasqués i ni en conec els noms... Li vaig donar l'esquena a la urna i als morts. Ja no tenia por. Vaig obrir el piano i vaig tocar uns arpegis.

Està desafinat, vaig pensar, però just en aquell moment em vaig posar a plorar.

La penitència de Maria Magdalena
Guido Reni (1635)

Aquest és un espai obert a totes les opinions. Si voleu participar, podeu enviar els vostres escrits al correu electrònic de l'Ateneu: comunicacio@ateneu9b.net. Assumpte: Opinió revista. Nota: Extensió màxima 25 línies.

Una paradoxa perversa

Fa uns dies, llegia a la premsa una notícia esgarrifosa: en un any, el 2009, 5.203 empreses catalanes havien hagut de tancar. I de seguida em va venir al cap una pregunta: quantes d'aquestes empreses deuen haver plegat per culpa dels crònics retards de pagament de les administracions? És una paradoxa, però és així: Moltes empreses i associacions es veuen obligades a avançar el pagament de serveis contractats per les administracions perquè els diners no els arriben a l'hora.

Devia ser una premonició per part meua: pocs dies després, els diaris parlaven justament de la morositat de les administracions i la ministra Salgado declarava que s'havia

de reduir a un màxim de 30 dies. Us ho creieu, que això passarà algun dia? Jo no. I en pocs dies ja no se'n parlava.

I després encara vaig tenir una altra premonició: les administracions no tenen diners, però es parla de reducció de sous, per exemple? Doncs no, i una altra notícia de premsa m'ho venia a confirmar de seguida: en el que pensen les administracions per refinançar-se és en nous impostos per a la ciutadania, no pas en rebaixar salaris.

Uns altres que parlen sovint de morositat són els bancs i les caixes

d'estalvis. I per refinançar-se el que se'ls ocorre, també, és carregar-nos de comissions abusives per qualsevol servei. S'han de refinançar, que consti, per estar en disposició de poder tornar a concedir crèdits als desgraciats que ells mateixos van contribuir a embarrancar en l'època de les vaques grasses. Però, heu sentit que n'estiguin concedint molts, de crèdits? Jo, la veritat és que no.

O sigui que ja ho veieu: administracions i entitats finan-

ceres tenen molt en comú. I, per cert, qui va salvar els bancs de la sotragada que van experimentar fa uns mesos? Doncs, les administracions, és clar. Però aquí sí que és evident que quan parlem d'administracions parlem del personal, de l'home del carrer, que deia en Pi de la Serra.

Som nosaltres, els desgraciats, els qui sostenim el sistema, un sistema en què, a més i per acabar-ho d'adobar, molts no creiem.

Xavier Vallvé

9 BARRIS

Situació de la família d'Informàtica a l'IES La Guineueta

Funes setmanes, el Consorci d'Educació de Barcelona va comunicar a la direcció del centre la seva intenció de suprimir la família d'Informàtica de l'IES La Guineueta. Segons han expressat, la motivació seria la potenciació de la família de Sanitat.

La direcció del centre, el departament d'Informàtica, el claustre de professorat i el Consell Escolar del centre han manifestat la seva oposició a aquesta supressió, però el Consorci d'Educació de Barcelona continua endavant.

Actualment el centre imparteix tots els cicles formatius de la família professional d'Informàtica, el CFGM i els dos CFGS. Tenim matriculats 150 alumnes, 90 dels quals cursen

el cicle formatiu de grau mitjà. Tots els grups de primer (dos de grau mitjà i un de grau superior) estan plens. Al departament d'Informàtica hi treballen 12 professors/es amb una altíssima implicació en el funcionament del centre (coordinació informàtica del centre, coordinació de formació professional, pàgina web del centre, programa de mobilitat) i amb els programes de mobilitat del centre (en els darrers anys diversos alumnes d'Informàtica han fet pràctiques a l'estranger, actualment hi ha concedit un projecte europeu Comenius i se'n sol·licita un altre per als propers cursos).

Creiem que s'ha d'evitar la supressió de la família professional d'Informàtica de l'IES La Guineueta pel greu

perjudici que provocaria per al barri pels motius següents:

L'IES La Guineueta és l'únic centre públic del districte de Nou Barris que ofereix aquests estudis, i també l'únic pel que fa als districtes adjacents (Horta-Guinardó i Sant Andreu) que ofereix el CFGM de la família d'Informàtica. Tampoc s'ofereixen estudis d'Informàtica en centres públics al districte de Gràcia. El 80% de l'alumnat que cursa cicles formatius d'Informàtica a l'IES La Guineueta és de Nou Barris (50%) o dels districtes adjacents. El 80% de l'alumnat dels CFGM té menys de 20 anys. Es tracta d'alumnat a qui no li agrada estudiar i que moltes vegades, quan inicia els estudis postobligatoris està força

desorientat, però en canvi, la major part acaba el cicle formatiu amb èxit i fins i tot, entre un 25 i un 30% acaba obtenint un títol de grau superior. Suprimir la família d'Informàtica de l'IES La Guineueta vol dir reduir l'oferta pública de cicles formatius al barri i per tant, les oportunitats d'estudis i posteriorment laborals dels joves del barri. A més, el centre ofereix activitats que suposen un valor afegit per als joves del barri, com ara el programa de mobilitat i els projectes Comenius que està gestionant el departament d'Informàtica de l'IES La Guineueta.

Esther Monclús Masó
Cap de departament
d'Informàtica IES La Guineueta

Vivir en la diversidad: a favor de una política de esperanza en Europa.

Carta abierta a Europa
de un grupo de ciudadanos
preocupados

Extractos del borrador del manifiesto contra la xenofobia, consensuado por intelectuales europeos, y que impulsa el CCCB.

La patología de xenofobia, intolerancia y miedo a la diferencia que se está gestando silenciosamente es un problema de una magnitud similar (al del cambio climático). Si no se controla, contaminará el aire que respiramos todos los que vivimos en Europa. El clima actual de recesión mundial, retraimiento nacional y choque cultural (lo favorece). ¿Vale la pena correr el riesgo de despertarnos en un mundo de barricadas, guerra continua y resentimiento? ¿En nombre de qué? ¿Para preservar qué? ¿Con qué finalidad?"

Este riesgo se está extendiendo de forma rápida y profunda por Europa. Una vez más se está imponiendo una demagogia política agresiva, que fomenta el odio a las minorías, los valores democrá-

ticos, la igualdad de derechos y la sociedad cosmopolita. Estimulada por el desempleo y la desafección social, esta demagogia da alas a la desconfianza hacia todo aquello percibido como extranjero y al margen de la corriente dominante. Podemos hablar de la "Berlusconización" de Europa, de un populismo pachanguero que combina un consumismo reconfortante, un sentimiento etno-nacionalista y un hedonismo superficial con acciones lamentables contra los inmigrantes, las minorías y las personas más vulnerables en general.

Está surgiendo una nueva mentalidad de gestión de la catástrofe, centrada en la contención o eliminación de entes concretos mediante la vigilancia exhaustiva, los controles fronterizos, las jerarquías de derechos, los ejercicios preventivos, la vigilancia cotidiana, las acusaciones sin ton ni son.

Hay dos enfoques de Europa: uno mira al futuro con valentía, curiosidad y deseo de evolucionar,

y el otro con temor, miedo y preocupación por conservar.

El enfoque catastrófico se basa en el principio de aplacar el peligro y el riesgo a través de elaborados preparativos de tipo militar que incluyen la planificación de desastres, advertencias apocalípticas, temor público, vigilancia salvaje, medidas represivas, restricción de las libertades civiles y opresión violenta de la oposición, la diferencia y lo extranjero. Se trata de una política del odio que va dirigida a unos culpables equivocados, que aviva el resentimiento entre los perseguidos, que no va a la raíz sistémica de los riesgos y peligros identificados, que se alimenta del miedo y la ansiedad, y que acaba sublevando a las propias sociedades contra sí mismas. Esta política del miedo y el resentimiento que intenta exorcizar un mundo inevitablemente plural y poroso no tardará en dejar incapacitada a Europa.

Europa ha pasado a ser multiétnica, multicultural y multiespacial. Es a la vez un lugar de añoranzas arraigadas en mitos de origen y tradición -regionales, nacionales y europeos- y un lugar de identidades y vínculos transnacionales y transeuropeos. Europa se está volviendo china, india, gitana, albanesa, francesa, italiana, cristiana, islámica, budista, Nueva Era, americana, consumista, ecológica, ascética, local y cosmopolita. Europa es un lugar de composición plural e híbrida, que bebe de diversas geografías de formación cultural. En una Europa como ésta no tiene sentido cerrar las fronteras, jugar a los locales buenos y los extranjeros malos, defender la pureza étnica y cultural, demonizar todo lo ajeno, declarar el fin de la secularidad.

Para ver el manifiesto completo:
www.cccb.org/ca/noticia-carta_oberta_un_grup_de_ciutadans_amoïnats-34601

EL PER QUÈ DE LES COSES?

Per què veiem la nostra imatge reflectida als miralls?

- Perquè el nostre esperit està allà dintre. Itziar M.
- Perquè el nostre clon està a l'altra banda del mirall. Marta
- Perquè té una "enganxina" transparent. Alexia
- Perquè netegem tan bé els miralls que queden tan brillants que pots veure't. Lucerito

- Perquè a la paret no es reflecteix. Hugo.
- Perquè el mirall vol que et miris per veure si tu ets guapo o lleig, si tu ets guapo el mirall et posa una mica lleig per riure. Klever Andres.
- Perquè té una càmera que grava i ho transmet al mirall. Daniel M.
- Perquè es copia. Jordi.
- Perquè si no, no veuríem si la cara és bruta o bonica. Pablo.
- Perquè es transforma en una altra persona igual. Francisco.
- Perquè quan ens mirem al mirall el nostre doble ve i fa el que fem nosaltres. Zobaer.

Per què es trasmet la veu pel mòbil?

- Perquè hi ha una cosa dins el mòbil, com un mico petit, que deixa que parlem amb una altra persona. Lucerito.
- Perquè a l'espai hi ha satèl·lits i a dins del satèl·lit hi ha extraterrestres que saben totes les veus del món i que quan tu truques a la teva mare, parla l'extraterrestre perquè ja sap què dirà la teva mare i ho fa per un raig que té l'extraterrestre. Klever Andres.
- Perquè el mòbil és molt llest i sap com ens diem. Lara C.
- Per la connexió "WII FIT". Xavi L.

- Per l'amistat. José A.
- Perquè hi ha a l'aire un tipus de fum invisible que deixa transmetre la veu. Mario.
- Perquè té cables especials que van fer els àngels. Zobaer.

Aquest escrit ha estat recollit per les mestres del cicle mitjà de l'escola Rosselló Pòrcel de Santa Coloma.

Parlant amb Neus Català

“Quan ens van alliberar del camp d’extermini de Ravensbrück vam dir que mentre visquéssim, parlariem i explicariem tot el que havia passat perquè no es tornés a repetir.”

La Neus, nascuda als Guiamets, als seus 94 anys, tot i haver sobreviscut a la Guerra Civil, a l’exili i a 18 mesos als camps de concentració nazis de dones i criatures, és una dona optimista, positiva, riallera, amb sentit de l’humor, acollidora, reflexiva, solidària i d’una gran humanitat. Volem parlar amb ella com a dona, aprendre de la seva saviesa basada en la llarga experiència de lluita que encara ara no ha acabat. Ens parla de la guerra, de les persones i vivències que han marcat la seva existència, de la seva forma de veure el món, de la dona... Els pensaments s’entrelliguen...

“A la meua infantesa en les temporades que no hi havia escola, anàvem al camp, al tros. M’agradava penjar-me dels arbres, podar, feia empelts, inventava trucs, jo m’havia d’inventar alguna cosa, i això estava en mi. El meu pare era un pagès que no va poder anar a l’escola, però era un autodidacte i va morir amb els pensaments clars i mai no el van poder fer sucumbir! Era d’aquells que deien: tira endavant! A casa teníem una barberia, allà hi havia discussions polítiques... allò era l’àgora! En aquells temps una noia no es podia expressar políticament, però que jo em posés en discussions d’aquestes... al meu pare li agradava. Ara bé, no volia que fes “lo tonto”, això no m’ho consentia! I com que quan jo era petita no em deixaven parlar... com no ho havia de fer? Doncs així que em vaig poder destapar vaig dir: doncs ara parlaré jo! Al poble em delen: Ets igual que el teu pare! El meu caràcter era així, era rebel de naturalesa.

Durant la Segona Guerra Mundial i a la resistència francesa la meua mare mai no va voler dir que era resistent i sempre tenia gent amagada, cuidava els ferits, els donava de menjar, i quan estaven bé, els aviava. Va ser molt valenta! Tenia el fill condemnat a mort. Va restar a la presó durant 7 anys, i tot i que es va salvar, va sortir-ne

molt malalt. Quan va arribar a casa no hi havia ningú de nosaltres, es va trobar tot sol i se’n va anar a ca la Providència que era una cosina germana del pare (aquella dona era PROVIDÈNCIA). Ella el va acollir i el va cuidar: “minja xiquet, minja xiquet” li deia. També va afillar-se 3 xiquets que eren d’una germana seva que es va morir; després va cuidar d’un malalt que tenia una malaltia molt dolenta; va estar amb ell fins l’últim moment. Sabia que els soldats que passaven per allà eren forçats i els ajudava, tant si eren d’un costat com de l’altre. Fossis el que volguessis, ella cuidava qui arribés i ho necessités! No tenia fills, però cuidava els altres amb una devoció... Tothom feia cap allà! A aquella dona se li hauria de fer un monument, un bon monument! Hi ha gent bona al món, però no es veuen per a res.

Vaig anar a la segona línia de foc per veure com es passava allà. Era molt atrevida, i batxillera! (curiosa)

Jo era infermera. Quan estava a Premià de Dalt, va haver-hi bombardejos arreu de la Península, molts nens a causa de la guerra van quedar-se sense pares i els van refugiar a colònies organitzades pel Govern de la República; hi havia nens d’Astúries, de Madrid..., alguns d’ells van tenir sort de no perdre’ls, però molt pocs. Em vaig emportar amb moltes dificultats, un grup de 180 nens cap a França. Bé havien de menjar... no els podia pas deixar al mig d’una plaça! Jo m’espavilava corrents; el Socorro Popular em va ajudar i em van indicar per on podíem anar per no tenir problemes i estar tranquils i així vam passar a l’altre costat de la frontera. Els xiquets es van portar molt bé.

Les dones vam ser la infraestructura de la resistència. A França vaig col·laborar amb els maquis, fèiem d’enllaç, avisàvem dels perills... trobàvem el menjar, i tot mentre treballàvem entre els

La Neus Català amb el vestit de deportada del Kommando d’Holleischen.

enemics. Em van deportar al camp d’extermini de Ravensbrück, i més tard al Kommando d’Holleischen, allà fèiem bales i sobretot, sabotatge! Inutilitzàvem les que podíem. Les dones que estàvem a prop, totes havíem estat resistents, i encara que penséssim com volguéssim, fèiem una família i ens ajudàvem. Ens vam salvar perquè com més anava, els nazis més perdien i tenien necessitat de nosaltres.

Tot el que he passat, jo m’ho he buscat! i no me n’he penedit mai. Ja de petita, les injustícies no m’havien agradat mai. Em venia de natural, de la meua àvia materna. Jo no sóc sola, hi ha hagut milers i milers de dones com jo -i d’homes també- que hem fet les coses perquè les havíem de fer i n’estem contentes, eh!, sé que he fet el que havia de fer i prou. No ho deixo per cosa perduda, no! Quan ens van alliberar del camp de concentració vam dir que mentre visquéssim, parlariem i explicariem tot el que havia passat perquè no es tornés a repetir.

Les dones actualment necessitem moure’ns i lligar-nos per la societat, no pensar només per casa nostra; cal pensar pel veí, pel del costat. Les dones hauríem de fer més. Si no ens impliquem, deixarem la meitat de la feina per fer, i nosaltres hem de parlar, reunir-nos entre nosaltres. A les reunions sempre s’aprèn una cosa o altra i si en un moment donat ens necessitem, ens podem apropar i ens podem ajudar; som més eficaços quan parlem amb la gent. El temps que ens queda hem de comprometre’ns amb els altres. No ens podem quedar tranquils a casa sense pensar d’on ha vingut el que tenim. Ha vingut de la gent que s’ha ajuntat i ha lluitat perquè visquem bé. No ha vingut tot sol, no ve de sobte, no! El que hem de fer és que el que hem aconseguit no vagi endarrere sinó que vagi endavant! Les dones del primitiu, ja s’ajuntaven, llavors era per necessitat física i moral. Jo sempre he dit que la saviesa, l’agricultura, la família, la medicina... que aquestes coses van sortir de les dones.”

Estariem amb ella hores i hores, però el temps se’ns tira a sobre. L’Elisenda que des que va escriure sobre la seva vida l’acompanya en molts moments, l’ajuda a preparar-se perquè han de marxar per fer una xerrada a Barcelona. La Neus en sortir dels camps va prometre que no callaria! i avui, als seus 94 anys, manté el seu compromís perquè ningú no oblidí la història i per transmetre’ns un missatge de justícia i d’igualtat.

Gràcies, Neus, per ser com ets i pel teu testimoni.

Montse Giral

Anima’t i fes-te soci de Bidó

BIDÓ DE NOU BARRIS és una associació que des de la independència, pretén promoure i desenvolupar activitats culturals i socials que afavoreixin la creativitat, la participació i la relació entre les persones, fomentant els valors de llibertat, solidaritat i cooperació.

Pots enviar la butlleta per correu o portar-la personalment a l’Ateneu. Gràcies.

Nom i Cognoms _____

Adreça _____ núm. _____ pis _____

Població _____ c.p. _____

N I F _____ Tel. _____ e-mail: _____

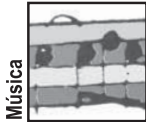
Desitjo fer-me soci 18€ anuals per domiciliació bancària Desitjo col·laborar com a única aportació ordre bancària única per l’import de € _____

DOMICILIACIÓ DE REBUTS EN CAIXA O BANC

Nom i Cognoms titular _____

Entitat _____ Sucursal _____ DC _____ Núm. de compte _____ Signatura _____

Data _____

Música

Concert Solidari Aniversari Radio Chango

Dissabte 10

22.30 h

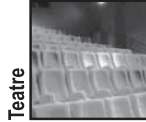
6 € / 8 €

El proper dissabte 10 d'abril, el portal musical-informatiu RadioChango.com celebra una vegada més el seu aniversari amb una gran festa a l'Ateneu Popular de Nou Barris. El cartell està pensat perquè ball i consciència vagin de la mà tota la nit. Arrencarà una formació nova però amb molta experiència i ben carregada d'energia: Yacine & the Oriental Groove, liderats per l'excitant de Cheb Balowski i cantant de Nour. Continuarà la festa amb la calor de Color Humano, amb el seu estil inconfusible que ha tornat a sonar per l'alegria de tots després d'una aturada de diversos anys. Els energètics riffs funky acompanyats d'una desencadenada harmònica, el diabòlic trio percussions-bateria-baix i millor encara, lletres obstinades i veu potent per desplegar tot el seu sentit.

I per a rematar, no podia faltar la barreja més mestissa amb els millors dj i vj de Barcelona: Balkatalan Experience, un trajecte que va i torna de Catalunya als Balcans barrejant la bellesa plàstica dels visuals i el ritme festiu de les cançons.

RADIOCHANGO

Teatre

SCARAB Cia. Trotam Teatre

Diumenge 11

18 h

6 €

En plena Segona Guerra Mundial, el professor Stevenson rep l'encàrrec de trobar una misteriosa joia d'un valor incalculable i uns poders extraordinaris.

És un espectacle d'una factura tècnica impecable, gràcies a la col·laboració dels components de Trotam Teatre i el reconegut director d'escena Christian Atanasiu, especialista en el teatre de gest i l'humor.

Lladres convictes, la corona anglesa, un oficial del Reich, l'exèrcit nazi, un corrupte egipci... es troben en un viatge des d'Anglaterra a Egipte passant per la França ocupada en una carrera contra relloige per tal d'aconseguir la preuada joia.

Els amics que ens estimen
els amics que estimem

Xerrada-documental-exposició

Dones i resistència al feixisme

Divendres 16

18.30 h

gratuït

Xerrada: "Neus Català, una vida de resistència"

Comptarem amb la seva presència.

Moderadors: Manel Ladrón i Montse Giral

Exposició: "Mercedes Núñez Targa: El valor de la memòria"

Documental: "Ravensbruck: L'infern de les dones"

Volem dedicar una jornada a reivindicar la memòria de totes aquelles dones que varen resistir en una de les etapes més fosques de la història recent.

En especial, volem apropar el testimoni de dues dones, amb la presència de Neus Català amb la que farem un debat i l'exposició dedicada a Mercedes Núñez, ambdues simbolitzen la lluita d'una generació en la resistència contra el feixisme.

Mercedes Núñez Targa

Neus Català

Música

Divendres 16
21 h
4 €

77071

Les nits de Capibola

100 anys de Django Reinhardt

21.00 h Masterclass amb Albert Bello
23.00 h Shine
00.30 h Tedi KGB

Shine és un dels millors representants de l'estil "manouche" a Barcelona i arreu de l'Estat. Formada per Albert Bello, Ivan Kovacevic i Hérrnan Senra, rep precisament el tipus d'influències necessàries per fer néixer en viu en tots els seus concerts l'essència del jazz, el blues i el folklore. Tots els seus integrants són professors i mestres molt reconeguts dins els seus estils i els seus instruments, i juguen un paper imprescindible per a la transmissió d'aquesta cultura.

Tedi KGB és un dels més reconeguts melòmans i coneixedor de la música de ball de principis del segle XX a Barcelona. Les seves sessions, úniques dins el circuit de DJ, no tan sols són frenètiques i divertides, també són elegants i romàntiques, una lliçó d'història i un recorregut per tots els sabors d'un món que llavors ballava agafat i sense vergonya.

Circ

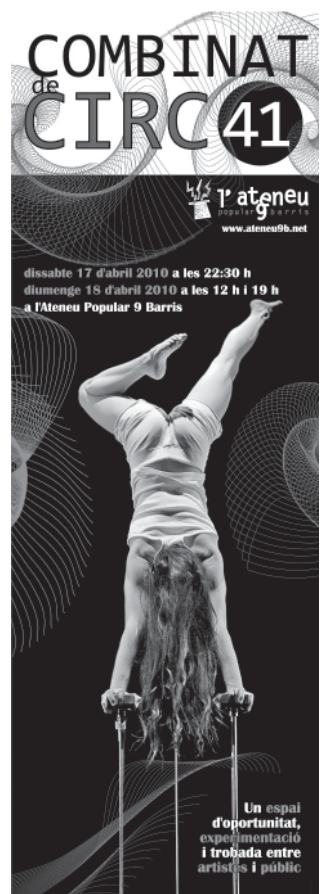

Dissabte 17
22 h
Diumenge 18
12 h i 18 h
Adults 6 €
Nens fins a 14 anys: 3 €

Aforament limitat.

Obertura de taquilla 1h abans de la funció (21.30 h.)

No hi ha venda anticipada.

Combinat de Circ 41

El darrer combinat de la temporada. Una oportunitat per gaudir de números espectaculars, circ i dansa com mai s'ha vist. Cada combinat és una nova experiència. Com sempre... una trobada entre artistes i públic. Direcció Artística: Jordi Aspa

Amb:
Volaquivol quadrant aeri
Fernando Rebote malabars amb pilotes de rebot
Daraomai acrobàcia
Cie Pioka malabars amb barrets

Teatre

Divendres 23
22 h
6 €

Penèlope

Cia. Pepa Plana

Un fil conductor (vermell) que ens porta a explicar les diferents situacions del mite grec.

Aquest fil ens permet fer i desfer un tapís, on la protagonista, aquesta Pepa/ Penèlope pallsa, tot i esperar el seu Ramon/Ulisses, gaudeix compartint les situacions més poètiques i tendres d'aquesta espera així com les més absurdes i còmiques.

Aquesta és la cinquena producció de la companyia i aquest cop partim del

mite de Penèlope, per desenvolupar un espectacle de creació pròpia on també continuem en la línia d'un espectacle pensat per a un públic adult on tenim la Pepa pallsa, sola a l'escenari, jugant amb un codi no verbal.

L'equip de treball és gairebé el mateix que en les darreres produccions, però amb la important incorporació a la direcció de la prestigiosa degana de les pallsas Nola Rae, australiana resident a Anglaterra.

Dansa

Espectacle de dansa vertical

Abans del combinat a la paret del teatre de l'Ateneu, amb:

Dissabte 17
21.45 h

"Falso Giro 2"
i Sacude

Dissabte després de la funció al bar Dj Gnis deejay (nu funk breaks) gratuït

Música
 Dissabte 24
 23 h
 8 €

Flamenc
José Miguel Cerro "Chiqui de la Linea"

flamenca. Artista i creador únic -que és, per exemple, dels pocs 'cantaors' que escriuen les seves lletres-, és un plaer establir conversa amb ell a l'entorn de l'art flamenc i, sobretot, sentir-lo cantar. Presentarà un repertori de temes arranjats per ell i inspirats en el vèrtex dels sons flamencs i jazzístics.

- José Miguel Cerro 'Chiqui' veu**
- J. Ramón Caro** guitarra
- Esperança Roger** piano
- Ramón Àngel Rey** bateria

Domina el 'cante' de manera prodigiosa. La seva expressió és senzilla i sòbria, emociona i atrapa l'òidor des del primer moment. Hi ha quelcom en la seva manera de cantar que el fa difícil d'oblidar. 'Chiqui' és una de les persones que coneix d'una manera més profunda la trajectòria de la cultura

Teatre
 Diumenge 25
 18 h
 3 €

Miedos de un Poeta
 Cia. Sonrisas

Tras seis años fuera de las tablas, el grupo Sonrisas vuelve a los escenarios para iluminarnos con su magia. En *Miedos de un poeta* nos muestran como Luz, una joven poetisa, que tras presentarse a varios concursos y entregarse en vida y alma a la poesía se deja arrastrar por el desánimo y no se cree digna de escribir, decidiendo abandonar. Sin embargo, los personajes que irán apareciendo a lo largo de la obra le enseñarán que es tan válida para el mundo

de la poesía como cualquiera de ellos. Esta obra, escrita y dirigida por Eire Girona, nos muestra la belleza y la grandeza de la poesía a través de los grandes poetas de estos últimos siglos.

Cabaret
 Divendres 30
 21.30 h
 Bo d'ajut 2 €

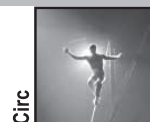

Cabaret per a l'autogestió
 Col·lectius de l'Ateneu Popular 9 Barris

Aquest dia està plantejat com un moment de festa i trobada dels diferents col·lectius que habiten l'Ateneu. Les escoles de circ, de teatre, de blues, el col·lectiu+Art i la percussió ajunten esforços per tal de treure recursos per als seus respectius projectes. La trobada prendrà la forma d'un cabaret on se succeiran els diferents números per tal de

construir conjuntament una nit molt especial de circ, teatre, música, sopars, rifes... Amb els combos de l'Escola de Blues, el col·lectiu +Art, Los Herrerita, Los Sparks, Las Doñas, B&B, l'Escola Popular de Teatre... Tots els ingredients per viure l'Ateneu amb tota la seva esplendor!

AVANÇ maig

Circ
 Dissabte 21
 22.30 h
 Adults 6 €
 Nens fins a 14 anys: 3 €

Circ en Transhumància

Segona edició de Circ en Transhumància, l'aparador del projecte europeu Circ-que-o! que promou accions de formació, creació, difusió i exhibició de circ a Catalunya, Aragó i Midi-

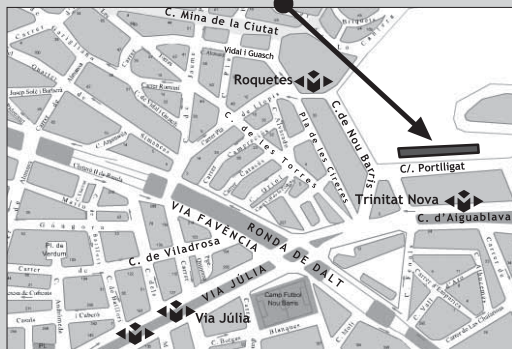
Pyrenées. Circ en Transhumància arriba a Barcelona el cap de setmana del 21 i 22 de maig i porta a l'Ateneu els espectacles de la companyia catalana Sr. Stets i la companyia francesa Subliminati Corporation.

Venir a l'Ateneu és molt fàcil!

 Amb metro, amb la línia 3 baixa a Roquetes. Amb la línia 4 baixa a Trinitat Nova o a Via Júlia. Amb la línia 11 baixa a Trinitat Nova.

 Amb bus t'hi porten el 50, el 51, el 60, el 76, i el 81. i bus Nit: N1 (vermell) i N6 (blau)

 Amb cotxe per la sortida 2 de la Ronda de Dalt. Aparcament gratuït.

ateneu
g'ateneu
popular 9 barris

C. Portlligat, 11-15 08042 Barcelona
Tel.: 93 353 95 16 Fax: 93 350 30 00
e-mail: info@ateneu9b.net
http: www.ateneu9b.net

Premi del Jurat BCN Enllaç'09 al millor intercanvi juvenil de l'any.

Premi Butaca Honorífic 2009 a la formació i divulgació del circ com a eina de transformació social

Premi San Miguel al millor muntatge de sala de la Fira de Tàrraga 2007, per votació popular: El Circ de Sara

Premi a la Creativitat en Arts Escèniques Ateneus 2006

Premi Nacional de Circ 2006 al 10è Circ d'Hivern "Rodó"

Primer premi 2001 Barcelona Educa en la Responsabilitat al projecte *ensenyant i aprenent circ*

Premi especial de la Crítica Teatral de BCN Temporada 99/00

Premi FAD Sebastià Gasch 1997

Organitza:

Membre de:

Col·labora:

L'Ateneu Popular 9 Barris ERA una antiga planta asfàltica ocupada pels veïns i veïnes a finals dels anys 70. ACTUALMENT és un espai on TU pots ser PART. Entre tots i totes podem transformar la realitat a través de la cultura PARTICIPANT I DECIDINT el que VOLEM. TOTS/ES som necessaris/es.

Dissabte 10 22.30 h	Música		Concert Solidari Aniversari Radio Chango	6 € / 8 €
Diumenge 11 18 h	Teatre		SCARAB Cia. Trotam Teatre	6€
Diumenge 11 partir de les 10.30 h	Monocicles		XVII Trobada de Monociclistes	gratuït
Divendres 16 18.30 h			Els amics que ens estimen els amics que estimem Xerrada, documental i exposició Dones i resistència al feixisme	gratuït
Divendres 16 a partir de les 21 h	Música		Les nits de Capibola: 100 anys de Django Reinhardt 21h Masterclass amb Alberto Bello 23h Shine 00.30 h Tedi KGB	4 €
Dissabte 17 22 h diumenge 18 12 h i 18 h	Circ		Combinat de Circ 41	Adults: 6 € Nens: 3 €
Divendres 23 22 h	Teatre		Penelope Cia. Pepa Plana	6€
Dissabte 24 23 h	Flamenc		José Miguel Cerro "Chiqui de la Linea"	8 €
Diumenge 25 18 h	Teatre		Miedos de un Poeta Cia. Sonrisas	3€
Divendres 30 21.30 h	Cabaret		Cabaret per a l'autogestió Col·lectius de l'Ateneu Popular 9 Barris	Bo d'ajut 2 €

AVANÇ maig

Dissabte 21 22.30 h	Circ		Circ que o! Circ en Transhumància	Adults 6 € Nens fins a 14 anys: 3 €
------------------------	------	---	--------------------------------------	---

SERVEI DE BAR ABANS I DESPRÉS DE LES PROGRAMACIONS